

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj Pn-1460/2026-45

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu po sutkinji toga suda Jadranki Liović Merkaš, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari Sandre Cindrić iz Karlovca, Udbinja 8, OIB: 13310378970, zastupane po punomoćniku Mati Krmeku odvjetniku u Odvjetničkom društvu Primorac i partneri d.o.o. u Splitu, protiv tužene Republike Hrvatske, OIB: 52634238587, zastupane po punomoćniku Općinskom građanskom državnom odvjetništvu u Zagrebu, a ono po Ireni Klenović, zamjenici Općinskog građanskog odvjetnika u Zagrebu, radi naknade štete, nakon glavne, usmene i javne rasprave, održane i zaključene dana 7. rujna 2026. u nazočnosti punomoćnika stranaka, dana 2. listopada 2026. temeljem čl. 335. st. 4. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 04/08, 84/08, 57/11, 25/13, 28/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25), dalje ZPP-a,

p r e s u d i o j e

I Nalaže se tuženoj Republici Hrvatskoj, OIB: 52634238587, isplatiti tužiteljici Sandri Cindrić iz Karlovca, Udbinja 8, OIB: 13310378970,

- 13.272,28 EUR, sa zateznim kamatama od 1. veljače 2012. do 31. srpnja 2015. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta uvećanom za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem za tri postotna poena referentne stope, koja je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke,

- 15.000,00 EUR sa zateznim kamatama 10. studeni 2014. do 31. srpnja 2015. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta uvećanom za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem za tri postotna poena referentne stope, koja je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, kao i nadoknaditi joj prouzročeni parnični trošak u iznosu 19.237,79 EUR, sa zakonskim zateznim kamatama po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem za tri postotna poena referentne stope, koja je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke od 2. listopada 2026. do isplate, sve u roku 15 dana.

II Odbija se dio tužbenog zahtjeva tužiteljice za iznos 11.544,56 EUR zajedno s traženim zateznim kamatama na taj iznos, kao i za zateznim kamatama na dosuđeni iznos glavnice od 15.000,00 EUR za razdoblje od 1. veljače 2012. do 9. studeni 2014., kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi navodi da je ministar pravosuđa 24. listopada 2011. donio rješenje kojim je, među ostalim, i ona izabrana za javnog ovršitelja. Radi osiguranja urednog obavljanja te službe zaključila je Ugovor o zakupu poslovnog prostora 15. prosinca 2011. Dana 12. prosinca 2011. javni ovršitelji su položili prisegu, nakon čega su dobili Povelju o postavljenju od strane tadašnjeg ministra pravosuđa. 22. prosinca 2011. Hrvatski Sabor je donio odluku o odgodi Zakona o javnim ovršiteljima do 1. srpnja 2012., nakon čega je odgođen do 15. listopada 2012. U međuvremenu su doneseni novi Ovršni zakon, Zakon o prestanku važenja Zakona o javnim ovršiteljima i Zakon o prestanku važenja Zakona o javnoovršiteljskim pristojbama koji su objavljeni u Narodnim novinama br. 112/12. Ističe da joj je tako onemogućen početak rada, a donesenim zakonima nije reguliran status javnih ovršitelja i njihov pravni položaj, kao i njihovo obeštećenje, iako neprijeporno trpe štetu, kako imovinsku tako i neimovinsku. S tim u vezi su se javni ovršitelji obratili Ustavnom sudu Republike Hrvatske koji im je rješenjem poslovni broj U-I-5612/2011, U-I-6274/2011, U-I-178/2012 i U-I-480/2012 od 23. siječnja 2013. priznao pravo na legitimna očekivanja naglasivši u točki 22. 1. rečenog rješenja da "stanje neizvjesnosti i nesigurnosti u kojem su se našli imenovani javni ovršitelji zbog opetovanog odgađanja početka njihova rada i kasnijeg potpunog ukidanja profesije

za koju su se te osobe pripremale i za koju su stekle kvalifikacije trajalo je oko godinu dana. To stanje produljenje nesigurnosti i neizvjesnosti bilo je prouzročeno opetovanim zakonodavnim intervencijama, što je samo po sebi nesuglasno sa zahtjevima koji iz zakona proizlazi iz načela vladavine prava. Budući da zakonodavac nije odredio prijelazni zakonodavni režim koji bi na zadovoljavajući način riješio problem već imenovanih javnih ovršitelja nakon ukidanja tog instituta, poremećena je pravedna ravnoteža između cilja koji je zakonodavac želio postići ukidanjem instituta javnih ovršitelja u općem ili javnom interesu i zaštite interesa osoba imenovanih za javne ovršitelje. Taj propust također nije u skladu sa zahtjevima koji za zakone proizlaze iz načela vladavine prava, a izravno narušava i načelo legitimnih očekivanja osoba koje su se pouzdale u zakone i valjane pojedinačne pravne akte koji su na temelju tih zakona za njih doneseni. Prema tome, čak i uz pretpostavku da je individualna pravna situacija javnih ovršitelja i mogla biti prikazana kao da služi nekom općem ili javnom interesu, imenovani javni ovršitelji podnijeli su i dalje podnese prekomjeran individualni teret cjelokupne zakonske reforme ovršnog sustava države.". Navodi a je pretrpjela imovinsku štetu u visini 13.272,28 EUR, za opremanje iznajmljenog prostora prema Pravilniku, te troškova prostora po Ugovoru s vlasnikom prostora za što je realiziran i kredit kod banke. Navodi da je pretrpjela i neimovinsku štetu jer je stanje produžene neizvjesnosti trajalo do zadnjeg monitoring izvješća u ožujku 2013. Stoga ustaje s tužbom i tužbenim zahtjevom kojeg konačno uređuje na glavnoj raspravi 7. rujna 2026. (stranica 289 spisa) kojim potražuje za imovinsku štetu 13.272,28 EUR sa zateznim kamatama od 1. veljače 2012., te za neimovinsku štetu zbog povrede prava osobnosti 26.544,56 EUR sa zateznim kamatama od 1. veljače 2012. uz naknadu parničnih troškova.

2. Tužena u odgovoru na tužbu čini neprijepornim da je Hrvatski Sabor 26. listopada 2010. donio Zakon o javnim ovršiteljima, te da je 24. listopada 2011. doneseno rješenje Ministarstva pravosuđa kojim je tužiteljica imenovana za javnog ovršitelja, kao i da je Hrvatski Sabor 4. listopada 2012. proglasio Zakon o prestanku važenja Zakona o javnim ovršiteljima, te da je dva puta donosio odluku o odgodi primjene Zakona o javnim ovršiteljima i to prvi puta do 1. srpnja 2012. a drugi puta do 15. listopada 2012. Oспорava odgovornost, osnovu i visinu po svim vidovima naknade štete te ističe da se u konkretnoj pravnoj stvari radi o institutu odgovornosti za štetu pretpostavke kojeg su štetna radnja, šteta, uzročna veza i protupravnost, koje moraju biti kumulativno ispunjene. Navodi da nedostaje štetna radnja, kao i protupravnost, slijedom čega nisu ispunjene pretpostavke za odgovornost za štetu. Glede štetne radnje tužena ističe kako je njega legitimna i zakonodavna aktivnost da putem svog zakonodavnog tijela i sukladno ustavnim ovlastima donosi određene zakone i propise. Ističe da je nakon pomne i sveobuhvatne analize utvrđeno kako je model javnoovršiteljske službe skuplji, upitne efikasnosti i neekonomičan, te da je model sudske ovrhe primjereniji gospodarskoj i ekonomsko-političkoj situaciji u zemlji. Tužena sukladno ustavnim ovlastima ima pravo zakonodavnim aktima uređivati društvene odnose u zajednice rukovodeći se zaštitom individualnih prava, ali s posebnom osjetljivošću apostrofiranjem javnog interesa. Izbor provođenja ovrhe sudskim putem je u suglasju i s Ustavom određenim modelom trodiobe vlasti u kojemu upravo sudska vlast ima ustavnu zadaću primjenom pravnih normi u konkretnom postupcima, dakle i u ovršnim, pružati zaštitu individualnim pravima i interesima, slijedom čega se donošenjem Zakona o prestanku važenja Zakona o javnim ovršiteljima nikako ne može i ne smije tretirati kao štetna radnja. Donošenje nekog zakona ili propisa od strane Hrvatskog Sabora nije protupravno, a nema ni radnje koja bi se klasificirala kao štetna radnja, te nedostaje i kauzalni neksus kao

veza koja mora postojati između štetne radnje i štete. Poziva se na adekvacijsku teoriju prema kojoj se od mnogih okolnosti koje su u vezi s nastankom štete uzrokom smatra samo ona koja po redovitom odnosno uobičajenom tijeku stvari dovodi do takve posljedice. Ističe da je Hrvatski Sabor donio Zakon o prestanku važenja Zakona o javnim ovršiteljima na petoj sjednici 28. rujna 2012. s 84 glasa za i 24 glasa protiv. Upravo je zbog osiguranja pravne sigurnosti i vladavine prava u odnosu na javni interes, sukladno postojećoj društvenoj dinamici i potrebi da se svi u društvu solidariziraju kako bi se zajednički podnio teret ekonomske i gospodarske krize, a slijedom utvrđenja kako je javnoovršiteljski model provođenja ovrhe bitno skuplji u odnosu na sudski, došlo do davanja prednosti javnom interesu u odnosu na pojedinačni. Vezano za zahtjev koji se odnosi na imovinsku štetu ističe da ne prileže dokazi o zakupu poslovnog prostora za obavljanje javnoovršiteljske službe slijedom čega je potraživanje tužiteljice s te osnove nije moguće provjeriti, a ne prileže niti dokazi o realizaciji kredita kod banke i u koje svrhe, kao i materijalni troškovi o kojima ne postoji dokumentacija i tužiteljica ih potražuje u paušalnom iznosu, slijedom čega se osporavaju u cijelosti. U odnosu na zahtjev s osnova neimovinske štete ističe da Zakon o suzbijanju diskriminacije određuje osnove po kojima se uređuje zaštita od iste te se među njima ne nalazi kvalifikacija koja bi odgovarala razlozima koje tužiteljica ističe, odnosno opisno određuje. U odnosu na medijske napise ističe da na to tužena ne utječe u kojem dijelu postoji odgovornost nakladnika za štetu prouzročenu sadržajem tih napisa, a isti ne upiru na same ovršitelje imenom i prezimenom već na model provođenja ovrhe u cjelini. Drži da tužiteljica nije učinila vjerojatnim da je došlo do diskriminacije nje kao osobe, niti ističe u odnosu na koga i iz kojeg razloga je u usporedivoj situaciji stavljena u nepovoljniji položaj, pa se i taj dio zahtjeva osporava u cijelosti, kako u osnovu, tako i visini. Zaključno ističe da je model provođenja ovrhe u Republici Hrvatskoj bio i predmetom pristupnih pregovora s Europskom unijom, no nakon prednošenja razloga, smisla i svrhe odustajanja od javnoovršiteljskog modela ovrhe, Europska komisija nije imala primjedbi te je dala svoj pristanak i pokazala razumijevanje za izmijenjeni model koji isključuje provođenje ovrhe po javnim ovršiteljima. Izvješćem o praćenju pripremljenosti Republike Hrvatske za članstvo u Europsku uniju od 26. ožujka 2013. Europska komisija je utvrdila kako je Republika Hrvatska ispunila sve preuzete obveze iz Poglavlja 23 pravosuđa i prava. Predlaže odbiti tuženi zahtjev u cijelosti kao neosnovan.

3. Sud je u ovom predmetu o osnovanosti tužbenog zahtjeva odlučio međupresudom poslovni broj Pn-1906/2015-15 od 5. siječnja 2018. kojom je utvrdio da je tužena odgovorna za štetu tužiteljici zbog povrede njezinih legitimnih očekivanja zasnovanih na valjanim pravnim aktima države i na povjerenju pojedinaca u državne institucije i pravo koje one stvaraju.

4. Po žalbi tužene je ta međupresuda ukinuta rješenjem Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj GŽ-1405/2018-2 od 16. ožujka 2021.

5. Sud je u ponovljenom postupku pročitao ranije provedene dokaze: zahtjev za mirno rješenje spora (stranica 60-61), odgovor tužene na isti od 10. veljače 2015. (stranica 58-59), Povelja o postavljenju od 12. prosinca 2011. (stranica 62), rješenje o odgodi početka rada od 29. prosinca 2011. (stranica 63), odobrenje Općinskog suda u Karlovcu za izradu natpisne ploče od 20. prosinca 2011. (stranica 65), specifikaciju troškova (stranica 94-95), Ugovor o gotovinskom kreditu broj 2402006-1031262160/50404607-5106384424 od 13. rujna 2011. (stranica 96-98), troškovi

polaganja javnoovršiteljskog ispita od 4. kolovoza 2011. (stranica 99), izvršenje transakcije uplate troškova komisije Ministarstva pravosuđa od 20. prosinca 2011. (stranica 100), uplata upisnine Hrvatskoj udruzi javnih ovršitelja od 2. travnja 2012. (stranica 101), račun br. 1374 Štambilji Novak d.o.o. od 9. studenog 2011. (stranica 102), uplata HT od 8. ožujka 2012. (stranica 103), račun HT za 12/11 (stranica 104-105), uplata HT od 8. ožujka 2012. (stranica 106), račun HT za 1/2012 (stranica 107-108), uplata HT od 22. svibnja 2012. (stranica 109), račun HT za 2/2012 (stranica 110-111), uplata HT od 22. svibnja 2012. (stranica 112), uplata HT od 9. srpnja 2012. (stranica 113), račun HT za 4/2012 (stranica 114-115), uplata HT od 9. srpnja 2012. (stranica 116), račun HT za 5/2012 (stranica 117-118), zahtjev za uslugu Moj T-Bussines HT (stranica 119-123), zahtjev za ADSL uslugu T Com i obavijesti o realizaciji usluge (124-125), obrazac za prigovor - raskid ugovora T Com od 17. srpnja 2012. (stranica 126-127), dopis HT d.d. radi raskida ugovora (stranica 128), uplata Inkasator d.o.o. račun 2/12 od 9. srpnja 2012. (stranica 129), uplata Inkasator d.o.o. račun 3/12 od 9. srpnja 2012. (stranica 130), uplata Inkasator d.o.o. račun 4/12 od 31. srpnja 2012. (stranica 131), uplata Inkasator d.o.o. račun 5/12 od 12. studenog 2012. (stranica 132), uplata Inkasator d.o.o. račun 6/12 od 12. studenog 2012. (stranica 133), uplata HEP Elektra Karlovac račun 1/12 od 8. ožujka 2012. (stranica 134), uplata HEP Elektra Karlovac plaćanje po opomeni (stranica 135), prijepis računa HEP Elektra Karlovac za 4/2012 (stranica 136), uplata HEP Elektra Karlovac (stranica 137), ispis otvorenih stavki HEP Elektra Karlovac na dan 16. travnja 2012. (stranica 138), uplata HEP Elektra Karlovac (stranica 139), račun HEP Elektra Karlovac 5/12 (stranica 140), uplata HEP Elektra Karlovac račun za 6/12 (stranica 141), račun HEP Elektra Karlovac 6/12 (stranica 142), Ugovor o zakupu poslovnog prostora od 15. prosinca 2012. (stranica 143-146), račun BauMax Zagreb d.o.o. od 13. prosinca 2011. (stranica 147), račun BauMax Zagreb d.o.o. od 3. siječnja 2012. (stranica 148), račun BauMax Zagreb d.o.o. od 7. siječnja 2012. (stranica 149), računi BauMax Zagreb d.o.o. od 8. siječnja 2012. (stranica 150-152), uplata Primat RD d.o.o. (stranica 153), račun Primat RD d.o.o. od 30. prosinca 2011. (stranica 154), potvrda zaprimljenog avansa Comel d.o.o. od 15. prosinca 2011. (stranica 155), ponuda Comel d.o.o. od 10. prosinca 2011. (stranica 156), račun FEROTERM d.o.o. od 1. veljače 2012. (stranica 157), račun Lenga d.o.o. 1/2012 od 12. siječnja 2012. (stranica 158), račun Lenga d.o.o. 2/2012 od 12. siječnja 2012. (stranica 159), računi Bauhaus-Zagreb od 12. prosinca 2011. (stranica 160-161), račun Kika namještaj d.o.o. od 19. studenog 2011. (stranica 162), račun Rvo trgovina d.o.o. od 14. veljače 2012. (stranica 165),), račun Kika namještaj d.o.o. od 19. prosinca 2011. (stranica 166-167), račun Kika namještaj d.o.o. od 12. prosinca 2011. (stranica 168-169), otpremnica Kika namještaj d.o.o. od 12. prosinca 2011. (stranica 170), otpremnica Kika namještaj d.o.o. od 19. prosinca 2011. (stranica 171), kupovni ugovor Kika namještaj d.o.o. od 12. prosinca 2011. (stranica 172-173), saslušanjem tužiteljice (stranica 181-182 spisa), te uvidom u podatke Ministarstva pravosuđa i uprave Republike Hrvatske (stranica 222-223, 227-228, 229-266, 274-275 spisa).

6. Iz zahtjeva za mirno rješenje spora razvidno je da se tužiteljica 7. studenog 2014. obratila tuženoj sa zahtjevom za naknadu imovinske i neimovinske štete, na koji je tužena odgovorila 10. veljače 2015. ne nalazeći se odgovornom za štetu.

7. Iz Povelje o postavljenju razvidno je da je Ministarstvo pravosuđa dodijelilo Sandri Cindrić Povelju o postavljenju na osnovi čl. 16. st. 3. Zakona o javnim ovršiteljima.

8. Iz rješenja Ministarstva pravosuđa Klasa: UP/I-133-07/11-01/498, Urbroj: 514-03-01-03/1-11-4 od 29. prosinca 2011. razvidno je da je rješenje Ministarstva UP/I-133-07/11-01/498, Urbroj: 514-03-01-03/1-11-2 od 19. prosinca 2011. izmijenjeno na način da umjesto "1. siječnja 2012." treba stajati "1. srpnja 2012."
9. Iz dopisa Ministarstva pravosuđa Klasa: UP/I-133-07/11-01/15, Urbroj: 514-03-01-03/2-11-11 od 24. studenog 2011. razvidno je da je Sandri Cindrić na zahtjev Ministarstva pravosuđa Republike Hrvatske, Državni zavod za statistiku dodijelio matični broj subjekta (MBS): 80533850.
10. Iz dopisa Općinskog suda u Karlovcu broj: 15 Su-614/11-4 od 20. prosinca 2011. odobrena je izrada natpisne ploče javnom ovršitelju Sandri Cindrić za područje Županijskog suda u Karlovcu.
11. Iz specifikacije troškova razvidno je da oni iznose ukupno 105.840,00 kuna.
12. Iz Ugovora o gotovinskom kreditu broj 2402006-1031262160/50404607-5106384424 od 13. rujna 2011. razvidno je da je isti sklopljen između kreditora Erste&Steiermärkische bank d.d. Rijeka i tužiteljice, kao korisnika kredita, za iznos 100.000,00 kuna s rokom otplate od 60 mjeseci.
13. Iz naloga za plaćanje Erste&Steiermärkische bank d.d. od 4. kolovoza 2011. razvidno je da je Sandra Cindrić platila troškove polaganja javnoovršiteljskog ispita u iznosu od 2.200,00 kuna.
14. Iz ispisa potvrde naloga za plaćanje Erste&Steiermärkische bank d.d. od 20. prosinca 2011. razvidno je da je Sandra Cindrić platila troškova komisije Ministarstva pravosuđa u iznosu od 530,00 kuna.
15. Iz ispisa naloga za plaćanje Erste&Steiermärkische bank d.d. od 2. travnja 2012. razvidno je da je Sandra Cindrić platila upisninu Hrvatskoj udruzi javnih ovršitelja u iznosu od 370,00 kuna.
16. Iz računa br. 1374 Štambilji Novak d.o.o. od 9. studenog 2011. razvidno je da je tužiteljica kupila štambilj-printy 4911 u iznosu od 153,75 kuna.
17. Iz uplate od 8. ožujka 2012. razvidno je da je tužiteljica platila račun HT za 12/11 u iznosu od 65,72 kune, uplate od 8. ožujka 2012. za račun HT za 1/2012 iznos od 199,11 kuna, uplate od 22. svibnja 2012. za račun HT za 2/2012 iznos od 233,16 kuna, uplate od 22. svibnja 2012. iznos od 228,38 kuna, uplate od 9. srpnja 2012. za račun HT za 4/2012 iznos 224,35 kuna i uplate od 9. srpnja 2012. za račun HT za 5/2012 iznos od 235,63 kune,
18. Iz zahtjeva Hrvatskom Telekomu razvidno je da je javni ovršitelj Sandra Cindrić podnijela zahtjev za uslugu Moj T-Bussines HT, korisnički paket Pristup MAXadsl Business Flat i Halo Super uz ugovornu obvezu 24 mjeseca.
19. Iz zahtjeva za ADSL uslugu T Com i obavijesti o realizaciji usluge razvidno je da je Sandra Cindrić, javni ovršitelj obaviještena da je temeljem zaprimljenog Zahtjeva realizirano isključenje Halo usluge s danom 15. kolovoza 2012.

20. Iz obrasca za prigovor - raskid ugovora T Com od 17. srpnja 2012. i dopisa tužiteljice HT d.d. razvidno je da je ista zatražila raskide ugovora radi okolnosti promjene zakonodavstva, a okolnosti koje dovode do raskida nisu skrivljene od nje kao javnog ovršitelja.

21. Iz uplate tvrtki Inkasator d.o.o. za račun 2/12 od 9. srpnja 2012. razvidno je da je Sandra Cindrić uplatila iznos od 71,90 kuna, uplate Inkasator d.o.o. za račun 3/12 od 9. srpnja 2012. iznos od 67,44 kuna, uplate Inkasator d.o.o. za račun 4/12 od 31. srpnja 2012. iznos od 109,42 kuna, uplate Inkasator d.o.o. za račun 5/12 od 12. studenog 2012. iznos od 165,19 kuna i uplate Inkasator d.o.o. za račun 6/12 od 12. studenog 2012. iznos od 134,86 kuna.

22. Iz uplata HEP Elektra Karlovac razvidno je da je Sandra Cindrić platila račun za 1/12 8. ožujka 2012. u iznosu 117,40 kuna, plaćanje po opomeni i prijepisa računa HEP Elektra Karlovac za 4/2012 552,61 kuna, uplate i ispisa otvorenih stavki HEP Elektra Karlovac na dan 16. travnja 2012. uplatila 212,14 kuna, uplate i računa za 5/12 360,30 kuna, te uplate i računa za 6/12 110,82 kune.

23. Iz Ugovora o zakupu poslovnog prostora od 15. prosinca 2012. razvidno je da je isti sklopljen između zakupodavca Ranka Vojkovića i zakupnika Sandre Cindrić za poslovni prostor u Karlovcu, Zrinski trg 17 na vrijeme od pet godina, a počinje teći od 15. prosinca 2011. uz ugovorenu zakupninu 1.700,00 kn mjesečno, koju se zakupnik obvezuje plaćati do petnaestog u mjesecu.

24. Iz računa BauMax Zagreb d.o.o. od 13. prosinca 2011. razvidno je da je tužiteljica kupila rukohvat, nosač i tiple u ukupnom iznosu 228,93 kune, iz računa BauMax Zagreb d.o.o. od 3. siječnja 2012. cilindar S5 ASIX 159,59 kuna, iz računa BauMax Zagreb d.o.o. od 7. siječnja 2012. žarulje, STR KUK i tiple 95,03 kuna, iz računa BauMax Zagreb d.o.o. od 8. siječnja 2012. merox lokot 85,39 kuna, utikač adapter 35,99 kuna i luxal bijeli 56,99 kuna.

25. Iz uplate i računa Primat RD d.o.o. od 30. prosinca 2011. razvidno je da je tužiteljica kupila uplatila predujam po računu za predujam u iznosu 2.000,00 kuna.

26. Iz potvrde zaprimljenog avansa Comel d.o.o. od 15. prosinca 2011. razvidno je tužiteljica uplatila predujam u iznosu 14.993,29 kuna.

27. Iz ponude Comel d.o.o. od 10. prosinca 2011. razvidna je ponuda tužiteljici za PC HP PRO i mon. col 22 Samsung 902,44 kune, pisač HP Laserjet 1.516,71 kuna, kabel USB 8,12 kuna, Notebook HP Probook 5.148,15 kuna, torbu za Netebook 243,89 kuna, miš 47,97 kuna, SW MS Office 2010 1.173,44 kuna i SW NOD32 Antivirus d 215,90 kuna, odnosno ukupno 14.993,29 kuna.

28. Iz računa Fero-Term d.o.o. od 1. veljače 2012. razvidno je da je tužiteljica kupila Ariston bojler, titan t, ventil kutni, nazuvicu i cijevi za vodokotlić u ukupnom iznosu 611,84 kuna.

29. Iz računa Lenga d.o.o. 1/2012 od 12. siječnja 2012. razvidno je da je tužiteljica kupila konferencijski stol s gljivom 5.600,00 kuna, konferencijski stol 3.200,00 kuna, stolice 2.400,00 kuna i daktilo fotelju 4.500,00 kuna, plus PDV 3.925,00 kuna,

odnosno ukupno 19.625,00 kuna, te za obavljene radove platila po računu 2/2012 od 12. siječnja 2012. i to postavku parketa 30.000,00 kuna i bojanje zidova 5.250,00 kuna, plus PDV u iznosu od 8.812,50 kuna, odnosno ukupno 44.062,50 kuna.

30. Iz računa Bauhaus-Zagreb od 12. prosinca 2011. razvidno je da je tužiteljica kupila elektronski trezor 499,00 kuna, sprej u boji 26,90 kuna, bijeli lak 43,90 kuna, valjak za lak 10,00 kuna i kadicu za boju 4,90 kuna, odnosno ukupno 585,60 kuna, te zvono na daljinski 199,00 kuna, plafonjeru 28,90 kuna i dvije plafonjere 179,80 kuna, odnosno ukupno 407,70 kuna.

31. Iz računa Kika namještaj d.o.o. od 19. studenog 2011. razvidno je da je tužiteljica kupila konferencijski stol 1.190,00 kuna, računa Kika namještaj d.o.o. od 19. prosinca 2011. viseću lampu 1.130,08 kuna, uredsku stolicu 324,39 kuna, uredsku stolicu 608,94 kuna, dvije stolice/tabure 323,58 kuna, odnosno ukupno 1.546,00 kuna, te uplata kupovnog ugov. u iznosu od 417,00 kuna, a iz storno računa Kika namještaj d.o.o. od 12. prosinca 2011. razvidno je da je tužiteljici vraćen iznos od 417,00 kuna. Iz otpremnice Kika namještaj d.o.o. od 12. prosinca 2011. razvidno je da je tužiteljici isporučene dvije stolice/tabure Flower, uredska stolica Vigo, uredska stolica Rimeni i viseća lampa, a iz kupovnog ugovora Kika namještaj d.o.o. od 12. prosinca 2011. razvidno je plaćanje uredske stolice Rimini 399,00 kuna, uredske stolice Vigo 749,00 kuna, viseće lampe 1.390,00 kuna i dvije stolice/taburea 398,00 kuna, plus PDV 549,01 kuna, odnosno ukupno 2.936,00 kuna.

32. Iz računa Drvo trgovina d.o.o. od 14. veljače 2012. razvidno je da je isporučena i plaćena roba, odnosno usluga u ukupnom iznosu od 229,57 kuna.

33. Iz iskaza tužiteljice proizlazi da je bila zaposlena u Financijskog agenciji u Zagrebu u Centru za prisilnu naplatu i predstečajne nagodbe. Sjeća se da je natječaj bio raspisan u mjesecu rujnu 2011. za koji je saznala sasvim slučajno, a kako se tada nalazila u specifičnoj obiteljskoj situaciji odlučila se javiti. Prethodno je položila javnoovršiteljski ispit kojega je sama financirala. U to vrijeme bila je u postupku razvoda braka i imala dijete od tri godine, a s obzirom da je puno vremena provodila na poslu taj posao joj se činio kao rješenje dijela njenih problema na koji način bi više vremena provodila s djetetom i ne bi putovala na posao u Zagreb. Nakon toga je tražila poslovni prostor i pronašla ga u centru Karlovca, ali je isti bilo potrebno urediti i podignula je kredit u iznosu od 100.000,00 kuna u Erste banci d.d. i isti opremila sukladno propisanim uvjetima iz Pravilnika. Nakon toga je komisija Ministarstva pravosuđa izašla u pregled prostora, što je također trebalo predujmiti, što je isto učinila. Naime, taj prostor je trebao biti opremljen s internetom, računalima, telefax uređajima, protupožarnim aparatima i ostalim sitnim detaljima. Nakon toga je dobila rješenje o ispunjavanju svih uvjeta. S poslodavcem se dogovorila s obzirom na vrstu posla kojeg radi i da će raskid ugovora o radu potpisati nakon što dobije Odluku o imenovanju. Nakon što je Odluku dobila, baš na dan kada je trebala potpisati raskid ugovora o radu Hrvatski Sabor je donio odluku o odgodi primjene tog zakona na 6 mjeseci. Našla se u nezgodnoj situaciji s poslodavcem, posebice s obzirom na vrstu posla koju je obavljala i česte kontakte s Ministarstvom pravosuđa jer je morala raditi raznorazne izvještaje i dostavljati podatke vezane u ovrhu. Kako je bila imenovana javnim ovršiteljem i istovremeno radila na tim podacima za Ministarstvo pravosuđa, poslodavac ju je jednostavno stavio sa strane. U konačnici je Zakon u cijelosti stavljen izvan snage i ta služba u Hrvatskoj nije uspostavljena, a ona je uspjela sačuvati svoj posao. Protekom roka od 6 mjeseci raskinula je Ugovor o zakupu, a

kako su se njezine stvari nalazile u tom prostoru zamolila je zakupodavca da pričeka još jedno vrijeme kako bi vidjeli što će biti, i u konačnici, što će sa stvarima. On je imao razumijevanja i čekao ju je s time da mu je svaki mjesec davala 700,00 kuna na ime tog čuvanja i smještaja njezinih stvari. To je trajalo nekih pet mjeseci, nakon čega ih je iznijela. Ističe da je u to vrijeme vođena medijska hajka u odnosu na tu službu i bilo je jako neugodno, kako u radnoj okolini, tako i u obiteljskoj, nositi se s time. Naime, ona je završila Pravni fakultet, položila pravosudni ispit, javnobilježnički ispit i u konačnici javnoovršiteljski ispit u koje obrazovanje je uloženo jako puno njenog slobodnog vremena i odricanja da bi netko to prikazivao na jednoj prizemnoj razini, kao pljačkaše i šerife. Što se tiče radne okoline navela je da se to odražavalo na način da ne bih dobila posao koji bi inače trebala dobiti ili bi uočila da njezine kolege šušaju o tome, a njoj u lice ništa ne kažu. Sve račune u dokaz troška koji je imala, a za koji trošak su isti izdani je priložila uz tužbu s time da postoji i dio plaćenih iznosa za koje ne postoje računi. Stvari koje je kupila su još u njenom posjedu jer je bilo teško prodati vatrootporni ormar, radne stolove i sl. Jednoj kolegici koja je postala javni bilježnik u Slunju uspjela je prodati sef, dok prijenosno računalo koristi za svoje osobne potrebe, a ostalo je smješteno u garaži i još ima oglas na Njuškalu. Navela je da je visina njene plaće u neto iznosu od 9.000,00 kuna.

34. Sud u cijelosti prihvaća iskaz tužiteljice budući je realno i životno opisala situaciju u kojoj se našla, kao i posljedice koje su za nju proizašle iz predmetnog štetnog događaja. Ocjenjujući značaj ovog dokaza sud je u obzir uzeo i činjenicu da je u iskazu dana subjektivna, osobna slika jednog stresnog događaja, koju svaki čovjek proživljava različito. Iz iskaza tužiteljice i pročitanih isprava proizlazi da je ona poduzela sve radnje koje je bila dužna poduzeti da bi bila imenovana javnim ovršiteljem - od prijave na natječaj, pripreme i polaganja ispita, pronalaženja prostora, uređenja i opreme prostora propisanim namještajem, osiguranja telefonskog i Internet priključka i sl. Sve to nesumnjivo je zahtijevalo značajan utrošak novca, vremena i energije, što se u konačnici pokazalo uzaludnim, te stoga tužiteljica, prema utvrđenju ovoga suda, opravdano zahtijeva da joj se pretrpljena šteta naknadi.

35. O istom pitanju, odgovornosti države za štetu imenovanim javnim ovršiteljima u istovrsnim predmetima, Vrhovni sud Republike Hrvatske, dalje u tekstu VSRH, je izrazio shvaćanje u odlukama posl. broj Rev 1532/14-3 od 23. siječnja 2018., Rev 2321/2018-3 od 19. svibnja 2020. i Rev-1807/2019-2 od 29. studenog 2022., prema kojem je tužena odgovorna za štetu koju imenovani javni ovršitelj trpi vezano na povredu njegovih legitimnih očekivanja u oživotvorenje Zakona o javnim ovršiteljima („Narodne novine“ broj 139/10, 150/11, 70/12 i 112/12).

36. VSRH je u navedenim odlukama zaključio da nedosljedno postupanje tužene kao zakonodavca u odabiru modela javne ovrhe u odnosu na individualna prava imenovanih javnih ovršitelja, koji su ostvarili sve pretpostavke za početak svog rada, ali nisu započeli s tom službom, što je u konačnici stvorilo za njih štetne posljedice, predstavlja štetnu radnju kojim je oštećeniku nanesena šteta, kao jedna od pretpostavki odgovornosti za štetu. U tim je odlukama izraženo shvaćanje da je legitimno pravo tužene kao zakonodavca izabrati model ovrhe, kao i kasnije odustati od izabranog modela, slijedom čega tuženičino postupanje nije protupravno, ali da je takvim postupanjem tužena povrijedila legitimna očekivanja tužiteljice kao imenovanog javnog ovršitelja, slijedom čega bi joj, otklanjanjem tuženičine odgovornosti za naknadu štete bio nametnut prekomjeran teret, pa da stoga, radi

uspostavljanja pravedne ravnoteže između općih ili javnih interesa zajednice i narušenih prava pojedinaca, i u slučaju izostanka protupravnosti u postupanju tuženice kao zakonodavca, postoji njena odgovornost za štetu koja je u konkretnom slučaju nastala tužiteljici povredom njezinih legitimnih očekivanja.

37. Slijedom navedenog provedenim dokazima je sud utvrdio:

- da je tužiteljica odlukom ministra pravosuđa imenovana javnim ovršiteljem sukladno uvjetima koji su objavljeni u natječaju za javne ovršitelje
- da je u svezi s obavljanjem te službe i pripremi za nju, imala materijalne troškove, jer je bila dužna urediti poslovni prostor koji je pregledan i prihvaćen od strane komisije Ministarstva pravosuđa;
- da joj je rješenjem Ministarstva pravosuđa određen početak rada kao javnom ovršitelju 1. siječnja 2012. godine;
- da je nakon toga zakonodavac donio Zakon o izmjeni Zakona o javnim ovršiteljima kojim je odgodio početak rada te službe za dan 1. srpnja 2012. godine;
- a potom donio i Zakon o izmjeni Zakona o javnim ovršiteljima kojim je početak rada odgodio opet za dan 15. listopada 2012. godine;
- konačno, da je zakonodavac donio i Zakon o prestanku važenja Zakona o javnim ovršiteljima (Narodne novine br.112/12) kojim je Zakonom zapravo služba javnih ovršitelja ukinuta.

38. Nadalje, razvidno je da je da je tužiteljica, koji je bila imenovana javnim ovršiteljem sa sjedištem u Karlovcu, u vezi s pripremama za obavljanje te službe imala i snosila nužne i potrebite materijalne troškove.

39. Nedvojbeno je tužiteljica pretrpjela štetu opisanim postupanjem tužene kada je ona propustila riješiti status imenovanih javnih ovršitelja, tj. nakon što su isti postupili po njezinom nalogu, te snosili materijalne izdatke i imali zakonita i legitimna očekivanja, da će obavljati posao koji će im omogućavati ostvarivanje prihoda. Stoga postoji uzročnopsljedična veza između propusta tužene, da odluči na odgovarajući način o pravnom statusu javnih ovršitelja, (tako i tužiteljice), te štete koju je tužiteljica nedvojbeno pretrpjela. Sama štetna radnja je u ovom konkretnom slučaju upravo propust tužene da donese odgovarajuću odluku u vezi rješenja statusa tužiteljice, kao i ostalih javnih ovršitelja, slijedom čega je odgovorna za štetu koja je nastala tužiteljici, u smislu odredbe čl. 1045. i čl. 1046. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine br. 35/05 i 41/08), dalje ZOO.

40. To suglasno proizlazi i iz rješenja Ustavnog suda RH broj U-I-5612/11 (U-I-6274/11, U-I-178/12, i U-I-480/12) kojom odlukom Ustavni sud određuje plaćanje zadovoljštine u iznosu od 18.000,00 kuna javnim ovršiteljima, a ujedno određuje da ta zadovoljština ne utječe na opće pravo svake osobe tj. imenovanog javnog ovršitelja da i u redovnom sudskom postupku potražuje naknadu pretrpljene štete.

41. Tužiteljica je u tim okolnostima, pouzdajući se u pravnu sigurnost, kao i da je udovoljila svim propisanim uvjetima da bi mogla vršiti zakonom propisanu javnu dužnost javnog ovršitelja, neočekivanim ukidanjem instituta javnih ovršitelja, i u situaciji u kojoj su se nadležni državni dužnosnici i tijela oglušili o potrebu rješenja njezine osobne situacije, pretrpjela štetu za koju je odgovorna tužena i prema čl. 145. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine br. 56/90., 135/97., 113/00., 28/01.,

76/10. i 5/14.), koji propis se temelji na pravnoj stečevini Europske unije, a u kojem smislu država, zbog kršenja određenih obveza tj. prava pojedinca, odgovara neovisno o tome radi li se o kršenju obveza od strane zakonodavne, izvršne ili sudbene vlasti.

42. Prema utvrđenju ovog suda ta štetna radnja (odnosno propuštanje) je u nedvojbenoj uzročnopsljedičnoj svezi sa štetom koja je tužiteljici nastala. Tužena odgovara po načelu objektivne odgovornosti sukladno članku 14. Zakona o sustavu državne uprave (Narodne novine br. 150/11, 93/16 i 104/16), a u svezi s člankom 1045. ZOO-a. Uslijed takvog protupravnog postupanja tužene je tužiteljica pretrpjela štetu u smislu odredbi čl. 1046. ZOO-a; imovinsku u vidu troškova pripreme i polaganja javnoovršiteljskog ispita i uloženi sredstava u opremu i prostor, kao i neimovinsku štetu, koja se sastoji od povrede prava osobnosti, u smislu odredbe čl. 19. ZOO-a.

43. Na okolnost visine tužbenog zahtjeva, uz saslušanje tužiteljice, izvršen je uvid u gore navedene račune i dokumentaciju, te je sud pokušao pribaviti podatke Ministarstva pravosuđa o broju ovršnih predmeta za razdoblje od 1. siječnja 2012. do 31. prosinca 2012. zaprimljenih na području nadležnosti Općinskog suda u Karlovcu, Općinskog suda u Gospiću i Trgovačkog suda u Karlovcu, koje tužena nije u cijelosti dostavila.

44. Zahtjev za neimovinskom štetom zbog povrede prava osobnosti tužiteljica obrazlaže navodeći da joj je povrijeđeno pravo na duševno zdravlje, na čast, ugled i dostojanstvo, koja je počinjena od Vlade Republike Hrvatske i drugih institucija koji su na račun javnih ovršitelja po osnovi izbora zanimanja u dužem razdoblju iznijeli čitav niz uvreda čime su poticali nesnošljivost prema izboru profesije javnog ovršitelja što je i rezultiralo čitavim nizom uvredljivih naslova u tiskovinama i drugim medijima. Sustavnom negativnom zlonamjernom i neistinitom medijskom kampanjom kod građana je izazvalo zgražanje prema javnim ovršiteljima, čemu su bili izloženi i članovi njihovih obitelji.

45. Kao što prethodno navedeno tužena je imala pravo odabrati model ovrhe za koji smatra da će najdjelotvornije, najbrže i s najmanje troškova ispuniti ciljeve zbog kojih se novi ovršni model i ustanovljava. Zakonodavac je, dakle, imao ustavnu ovlast institut javnih ovršitelja zamijeniti institutom sudskih ovršitelja. Budući da zahtjevi vladavine prava nalažu da u okolnostima kakve su postojale u slučaju službe javnih ovršitelja, sustavne zakonodavne promjene budu provedene u skladu s načelom pravedne ravnoteže, sa što manje posljedica za one koje će te promjene pogoditi, postojala je zakonodavčeva obveza da uspostavi ravnotežu između općih ili javnih interesa zajednice (uvođenja novog zakonodavnog modela ovrhe kojim se ukida služba javnih ovršitelja) i zaštite prava pojedinaca - imenovanih javnih ovršitelja, kojima je taj isti zakonodavac prethodno priznao profesionalni položaj i zaposlenje, namećući im istodobno i obveze vezane uz službu javnog ovršiteljstva koje su zahtijevale znatna financijska ulaganja. Zakonodavna intervencija kojom se ukinula ta služba ujedno je značila i ukidanje mogućnosti bilo sudske zaštite prava javnih ovršitelja koja su izvirala iz pojedinačnih rješenja ministra pravosuđa o njihovu imenovanju za tu službu. Na taj način, po stavu ovoga suda tužena je povrijedila pravo osobnosti tužiteljice na način da je povrijedila njezino duševno zdravlje i dovela ju u stanje uznemirenosti, nesigurnosti i neizvjesnosti. Tako je tužiteljica dovedena u stanje, ne svojom krivnjom, da unatoč svim svojim stručnim kvalifikacijama, ne može

brinuti o vlastitoj egzistenciji i trpeći pri tom velike duševne boli zbog neizvjesnosti i nesigurnosti.

46. Člankom 1100. st. 2. ZOO, je propisano da će sud pri odlučivanju o visini pravične novčane naknade voditi računa o jačini i trajanju povredom izazvanih fizičkih boli, duševnih boli i straha, cilju kojemu služi ta naknada, ali i o tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive s njezinom naravi i društvenom svrhom. Sve navedeno su kriteriji koji utječu na ocjenu suda je li pravo osobnosti povrijeđeno u toj mjeri da zbog toga oštećena ima pravo na isplatu pravične novčane naknade.

47. Po utvrđenju ovoga suda, pravo osobnosti tužiteljice je povrijeđeno u toj mjeri da joj pripada pravo na isplatu pravične novčane naknade jer je trpjela jake duševne boli zbog stanja nesigurnosti, egzistencijalne zabrinutosti i uznemirenosti koje po svom objektivnom intenzitetu opravdavaju dosuđenje pravične novčane naknade. Zbog stanja u kojem se našla isključivom krivnjom tužene, tužiteljici je povrijeđeno pravo na duševno zdravlje. Sud je u cijelosti prihvatio njezin iskaz, kako je navedeno u toč. 34 obrazloženja ove presude.

48. Stoga ovaj sud, na temelju odredbe čl. 1100. ZOO i primjenom odredbe čl. 223. ZPP-a, uzimajući u obzir sve naprijed navedene okolnosti, tužiteljici na ime neimovinske štete za povredu prava osobnosti dosuđuje naknadu u visini 15.000,00 EUR. Pri odlučivanju o visini pravične novčane naknade sud je, sukladno čl. 1100. st. 2. ZOO-a, vodio računa o jačini i trajanju povredom izazvanih duševnih boli, cilju kojemu služi ta naknada, ali i tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive sa njezinom naravi i društvenom svrhom. U preostalom dijelu za iznos 11.544,56 EUR, zajedno s traženim zateznim kamatama na taj iznos je tužiteljica odbijena.

49. Tužiteljici su dosuđene zatezne kamate na ovaj iznos od dana podnošenja zahtjeva za mirno rješenje spora 10. studeni 2014. do isplate, radi čega je tužiteljica odbijena sa zahtjevom za zateznim kamatama na dosuđeni iznos za razdoblje od 1. veljače 2012. do 9. studeni 2014., kao neosnovanim. Naime, čl. 1103. ZOO propisano je da obveza pravične novčane naknade dospijeva danom podnošenja pisanog zahtjeva ili tužbe, osim ako je šteta nastala nakon toga.

50. Osnovanost zahtjeva za naknadu dijela imovinske štete proizlazi iz čl. 1089. stavka 1. ZOO-a kojim je propisano da oštećenik ima pravo kako na naknadu obične štete, tako i na naknadu izmakle koristi.

51. Osnovan je tužiteljin zahtjev za naknadu obične, odnosno stvarne imovinske štete. Naime, pouzdajući se na temelju legitimnih očekivanja da će doista započeti s obavljanjem javnoovršiteljske službe, tužiteljica se izložila brojnim troškovima, te od tužene osnovano zahtijeva da joj te troškove naknadi. U konkretnom slučaju tužena je na temelju odredbi čl. 1045. i 1046. ZOO odgovorna za naknadu štete tužiteljici budući je ona, kako je prethodno obrazloženo, nedvojbeno pretrpjela štetu navedenim postupanjem tužene, kada je propustila riješiti status imenovanih javnih izvršitelja tj. nakon što su isti postupili po njezinom nalogu te snosili materijalne izdatke i imali zakonita i legitimna očekivanja da će obavljati posao koji će im omogućavati ostvarivanje prihoda.

52. Nedvojbeno postoji obveza tuženice za naknadu štete koja je tužiteljici nastala miješanjem javne vlasti u mirno uživanje vlasništva, i to imovinske u visini koja je potrebna da bi se tužiteljicu vratilo u poziciju u kojoj bi se ona nalazila da takvog miješanja nije bilo.

53. Tužiteljica je radi postupanja tužene pretrpjela štetu, kako imovinsku, tako i neimovinsku; jer je doista, a kako to proizlazi iz dijela dokumentacije koju je priložila uz tužbu uložila materijalna sredstva kako za osposobljavanje sebe kao javnog izvršitelja, tako i ulaganje u poslovni prostor, kako bi udovoljila potrebama te službe; te je pretrpjela i neimovinsku štetu zbog povrede prava osobnosti uslijed nastale neizvjesnosti u koju je pravnu situaciju dovedena upravo postupanjem tužene, i to unatoč činjenici što je postupila po zahtjevima i propisima.

54. Stoga je tužiteljici priznata imovinska šteta materijalnih troškova koje je ona dokumentirala računima u visini 13.272,28 EUR. Naime, ovu obvezu tužiteljica je nedvojbeno preuzela upravo u cilju ispunjenja uvjeta iz Pravilnika o javnoovršiteljskim uredima i radnom vremenu (Narodne novine 41-986/2011, 118-2279/2011), budući je tim Pravilnikom utvrđen niz kriterija za određivanje smještaja, prostora, opreme i uređenje javnoovršiteljskih ureda, a radi provjere ispunjavaju li prostorije u kojima namjerava vršiti svoju djelatnost, tužiteljica je bila dužna u roku 15 dana zatražiti od Ministarstva pravosuđa pregled svojih prostorija. Navedeni troškovi se odnose na trošak polaganja javnoovršiteljskog ispita u visini 2.200,00 kuna, trošak pregleda prostora od strane komisije Ministarstva pravosuđa 530,00 kuna, trošak izrade povelja o postavljenju 300,00 kuna, upisnine 370,00 kuna, trošak izrade štambilja 153,75 kuna, trošak telefona i Interneta u razdoblju od prosinca 2011. do svibnja 2012. 1.186,35 kuna, trošak pričuve i komunalne usluge 548,81 kuna, trošak električne energije 1.353,27 kuna, troškovi zakupnine poslovnog prostora od prosinca 2011. do lipnja 2012. 11.900,00 kuna, trošak vatrootpornog ormara Primat RD d.o.o. 2.000,00 kuna, trošak opremanja ureda prema računima Lenga d.o.o. 63.687,50 kuna, Bauhaus-Zagreb d.o.o. 993,30 kuna, Baumax Zagreb d.o.o. 661,92 kuna, trošak računalne opreme Comel d.o.o. 19.993,29 kuna, trošak opreme po računu Fero Term d.o.o. 611,84 kune, Drvo trgovina d.o.o. 229,57 kuna, te Kika namještaj 2.936,00 kuna, odnosno ukupno 104.445,60 kuna (tužiteljica pogrešno navodi 105.840,00 kuna) odnosno 13.862,31 EUR, no međutim kako tužiteljica konačno uređenim tužbenim zahtjevom na ročištu održanom 7. rujna 2026. potražuje manji iznos, odnosno 13.272,28 EUR, to joj je taj iznos i dosuđen.

55. Tužiteljici pripada pravo na zatezne kamate na dosuđeni iznos imovinske štete od 13.272,28 EUR od 1. veljače 2012. do isplate, budući da je tužiteljica sve troškove snosila prije toga datuma a sve kako bi osigurala sve potrebno, sukladno traženju tužene, i pripremila ured za početak rada od 1. siječnja 2012., u visini određenoj čl. 29. st. 2. i 8. ZOO čl. 1. Uredbe o izmjeni Zakona o obveznim odnosima.

56. Glede protivljenja tužene povlačenju tužbenog zahtjeva za izguljenom zaradom, ističe se da tužiteljica isti nikada nije naznačila u novčanom iznosu budući upravo tužena nije dostavila sve podatke o broju zaprimljenih izvršnih predmeta u nadležnosti Trgovačkog suda u Karlovcu, kako bi se provelo financijsko vještačenje, slijedom čega tuženoj ne pripada trošak za povučeni dio jer se o istome nije ni raspravljalo, niti je isti bio određen.

57. Odluka o trošku donijeta je temeljem čl. 154. st. 4. ZPP-a, sukladno važećoj vrijednosti predmeta spora (39.816,84 EUR) i Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine br.138/23 u daljnjem tekstu: OT).

58. Tužiteljica je u cijelosti uspjela s osnovom tužbenog zahtjeva, te u omjeru 71% s visinom, slijedom čega je njezin uspjeh u sporu 86%.

59. Tužiteljici zastupanoj po odvjetniku priznat je parnični trošak koji se odnosi na trošak sastava tužbe (Tbr 7. toč. 1. OT 500 bodova), zastupanje na ročištima održanim dana 18.10.2016., 22.2.2017., 14.6.2017., 29.11.2017. i 7.9.2026. (Tbr 9. toč. 1. OT 5000 bodova), sastava podneska od 13.10.2016., 15.7.2021. i 12.10.2021. (Tbr 8. toč. 1. OT 3000 bodova), odnosno 8500 bodova ili 17.000,00 EUR, trošak obračunatog poreza na dodanu vrijednost u visini 25% u iznosu 4.250,00 EUR, što ukupno iznosi 21.250,00 EUR, koji trošak je umanjen za 14% odnosno za 2.975,00 EUR, za koliko tužiteljica nije uspjela u parnici, a tuženik jest, tako da priznati trošak zastupanja tužiteljice iznosi 18.275,00 EUR, čemu je pribrojen trošak sudske pristojbe na tužbu 444,62 EUR i presudu 518,17 EUR tako da ukupno priznati trošak tužiteljice iznosi 19.237,79 EUR, sukladno čl. 155. ZPP-a.

60. Budući da je tužiteljica tražila zateznu kamatu na dosuđeni trošak parničnog postupka tekuću od presuđenja do isplate, a kako parnični troškovi obuhvaćaju i zatezne kamate od dana donošenja odluke kojom je naloženo plaćanje troškova postupka, sukladno čl. 151. st. 3. ZPP-a, sud joj je na dosuđeni parnični trošak dosudio zateznu kamatu tekuću od donošenja presude u ovoj pravnoj stvari, to jest od 2. listopada 2026. do isplate.

61. Zatezna kamata na parnični trošak je dosuđena u visini određenoj čl. 29. st. 2. ZOO-a.

U Zagrebu, 2. listopada 2026.

Sutkinja

Jadranka Liović Merkaš

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove presude dopuštena je žalba Županijskom sudu u Zagrebu. Žalba se podnosi putem ovog suda u roku 15 dana od dana objave ove presude.

Dna:

- pun. tužiteljice uz rj za sp na presudu
- pun. tuženice na broj P-DO-181/2015

Broj zapisa: **9-3088e-0a9f3**

Kontrolni broj: **0af74-7bae3-d2a9f**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.